

Jézus megígéri a mennyei hazát. Ezt a részt olvassuk legtöbbször a temetéseken. Hiszen a halál kérdése igazában akkor aktuális. De megcsapja a halál szele azt is, aki hozzátartozója vagy barátja halálával szembesül, mint Jézus esetében a tanítványok.

1) *Az égi haza*

Jézus elfogása már biztosra vehető volt. Noha ő is megrendül és vért verejtékezik majd a halál közelségére, de most még nyugtatgatni akarja a barátait. Könnyű neki, mert istenélménye teljes bizonyosságot adott neki a szerető Atyáról és az ő világáról. Ezért tud emberi képekkel élve az Atya házáról beszélni, és azzal vigasztalni barátait, hogy csak előremegy, és helyet készít nekik a boldogság honában.

2) *A hazavezető Út*

Az okostojás Tamás egy szót sem ért abból, amiről a Mester beszél, de felteszi a nagyon „logikus” kérdést: „Nem tudjuk hová mész, hogyan ismerhetnénk az utat?!”. A három éves útonjárás során nem fogta fel, hogy az az út, amelyet járnak, nemcsak Palesztina országútja, hanem egy evilágtól különböző erkölcsi, szellemi és életformabeli Út, a szeretet Útja, mely egyenesen vezet odaát, az Atya országába.

3) *A rejtőzködő Isten*

Amikor Jézus az Atyáról beszél, a másik nagyokos, Fülöp közbeszól: „Mester, Te vagy az Út, Igazság és Élet. Rendben! De sehol sem látjuk az Istent. Mutasd meg őt, és ez elég nekünk!”

Látni az Istent! Ez a mi vágyunk is. Mit nem adnánk, ha egyszer élénk állna, és bemutatkozna: „Én vagyok az Isten!” Aztán kezet nyújtana, és mi jól megszoríthatnánk a kezét.

Csak hogy ebben a materiális világban elképzelhetetlen látnunk a szelleminek mondott valóságot. Hisz saját lelkünket sem láttuk soha! Különbösen is, mi nekünk valóan szeretnénk látni őt, akit megérinthetünk, megölelhetünk.

4) *A látható Isten*

Jézus úgy lehetett a világ számára istenjelenség, hogy egy tudott lenni Istennel, az Atyával. Felfogta gondolatait, kimondta szavait és cselekedte tetteit.

Ezen túl megoldotta a problémánkat is. Nemcsak azzal, amit Fülöpnek mondott: „Aki engem lát, látja az Atyát”, hanem azzal is, hogy azt is mondta: „Amit egynek cselekszel a kisemberek közül, nekem teszed!”

Van tehát egy jó hírünk! Nézz magadra, rajtad keresztül is megmutatkozik az Isten! Olyan az Isten, mint te, amikor szeretsz! Mások pedig rád tekintve láthatják az Istent! Ha akarsz, bemutatathatsz másoknak nemcsak azt, hogy van Isten, de azt is, hogy szól az Isten, kezet is fog az Isten.

Akarsz látni az Istent? – Nézz körül! Ott ül melletted. Ha akarsz, rejtekéből eléd áll, kezet nyújt, megölel. És ha te akarsz, belőled is kilép, élénk áll, kezet fog és megölel! Örömmel mondhatjuk: Van szerencsénk, Isten! Örülünk, hogy látunk!!!

Kovács László, Budapest